

Publicerad 2009-12-15 15:02 av zazaphira

Min ängel

Så föll hon åter igen.

När hon hade hamnat på botten och allt var så långt bort.

Då kom en piercad ängel och lyfte hennes haka upp.

Han pratade med en röst vackrare än allt hon hört förut.

Glittrande ögon och klingande skratt,

hon lärde sig le igen, se igen.

Bortglömda blev tårarna hon spillt för den ängel som

sårade hennes vingar och slängde bort hennes gloria.

Bortglömda blev de ärrarna som i hjärtat som en

vacker kärlek hade gett henne.

De blå ögonen fanns inte mer, bara de bruna.

De blonda lockarna föll i glömska bort och

nu fanns bara det svarta vackra kvar.

Hennes höstdröm - Hans snöängel

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren zazaphira med Poeter.se id #26441 innehar upphovsrätten